

προσφιλέστατον του αρχιβαλαμηπόλεω γ. Λομβάρδον, σφόδρα στενοχωρηθέντα εκ της τροπής ην είχε λάβει η συνεδρίασις. Ἐξήλθεν ὁ Ἀχιλλεύς διὰ νὰ σώσῃ τὸν κινδυνεύοντα Πάτροκλον τοῦ Ἀστυνοῦ, ὁμοίως δὲ αὐτὸν τὸ στάδιον τῶν νόμων καὶ τῆς ἐρμηνεύσεως αὐτῶν δὲν εἶνε τὸ μᾶλλον πρόσφορον, καὶ εὐρέθησαν ἀρκετοὶ νομολόγοι ἔγκριτοι εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ νὰ τῷ ἀποδείξωσι τὴν πυχυλὴν τῶν ἄνοιων καὶ τὴν αὐθάδη του παρανομίαν. Καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, τοῦ ὁποῦ τὰς πνευματικὰς κατασκευάζουσι: Δεμάθαι καὶ Κιζιζάκι, ἀπεσύρθη κατησχυμένως.

X

Ἐρημόσθη εἰς τὴν περίστασιν ταύτην πρὸς τούτοις καὶ ἡ παροικιολογία μετὰ τῶν ἱατρῶν κλιμακώδης. Ὁ ἱατρός κ. Γουζαρός ἐγένετο ἀφορμὴ τῶσαν πικρῶν πρὸς τὸν συνάδελφόν του ὑπουργόν τῶν Ἐπιτελικῶν, ὥστε ἂν ἐγνωρίζεν οὗτος τὰ μέλλοντα νὰ διατρέξωσι θὰ εἶχε τὸ θάρρος νὰ προβιάσθῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀστυάρχου τὸν πρῶτον ὑγειονομικόν του ὑπάλληλον Χρηστον τὸν Ἀράπην, διὰ νὰ βγάλλῃ τὸν διχωνισμόν ἀσπρὸς ὁσῶπον.

X

— Ψηφοφορία! ψηφοφορία!

— Μὴ δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη, ἔλεγεν ὀρθῶς καὶ δικαίως ἡ ἀντιπολιτεύσις.

— Ὁχι! ψηφοφορία, ψηφοφορία! ἐπέμενεν ἀπαντῶσα ἡ κυβερνήσις διὰ τῶν φίλων τῆς.

Ὁμοιάζει ἡ κυβερνήσις μὲ τοὺς φιλαργύρους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἔπαθον σημαντικὰς ζημίας εἰς παραδόξως τοκογλυφικὰς ἐπιχειρήσεις, μετροῦσι τρέμοντες τὰ ὑπολειπόμενα αὐτοῖς κεφάλαια, καὶ τὰ ξαναμετροῦν ἐκ φόβου μὴ τοὺς λείψῃ τίποτε. Τοιοῦτοτρόπως μετρεῖ καὶ ἡ κυβερνήσις τοὺς ὀπαδούς τῆς συχνὰ πικρὰ ἐκ φόβου καὶ τρόμου, ὑποβάλλουσα αὐτοὺς εἰς ἀκαταπύστους δοκιμασίας ἀριθμήσεως διὰ νὰ εἶνε βεβαίαι.

Ἄλλὰ τὸ ρήγμα ἔγινε πλέον καὶ οἱ ἀριθμοὶ θὰ ἔλαττουσι καὶ ἡμέρα τῆ ἡμέρα!

X

Κατὰ τὴν προτελευταίαν περὶ ψηφοφορίας ἀτόπειραν εἰς βουλευτῆς τῆς συμπολιτεύσεως, ὁ ἐκ Βώλου κ. Γεωργιάδης, ἀπήντησε παρῶν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἰδικοῦ τοῦ ὀνόματος καὶ εἰς τὴν τοῦ Θεσσαλοῦ βουλευτοῦ κ. Ζερμάνη. Ἄλλὰ τῆς ψηφοφορίας προῖστατο ἄγρυπνος φρουρός ὁ κ. Ρόλος Χειρῆς ὅστις ἐνόησας τὴν ἀπάτην ἐπέπληξεν ὅπως ἐχρεώζετο τὸν ἄριστον ζηλωτὴν βουλευτὴν. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Γεωργιάδης ἐπειδὴ ἠξιώθη διπλῆς ἐν τῇ Ἀκροπόλει βιογραφίαις, ἐνόμισεν ὅτι εἶχε δύο φύσεις καὶ δύο ὑποστάσεις, ἐπομένως καὶ δύο ἐν τῇ βουλῇ ψήφους. Τὸν διαβεβαιοῦμεν ὅτι δὲν ἔχει οὔτε μίαν ψῆρον, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἰδική του δὲν ἀνῆκει πλέον εἰς αὐτόν, ἀλλ' εἰς τὸν ἀρχηγόν του.

X

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ζωηροῦ, τοῦ ἀποτόχτου, τοῦ χαριτολόγου, τοῦ πρωτοτύπου καὶ ἰδιορρύθμου βουλευτοῦ Τριζιζιζι κ. Δουζίνης ἦτο τὸ ἐπισημότερον γεγονός τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐξδομῆδος. Τὰ χαριέστατα νομοσχέδια ἅτινα ὑπέδωκεν ὁ κ. Δουζίνης ἦσαν ἀληθῶς ἡ μόνη ἀξία καὶ πολυσημάντος ἀπάτησις εἰς τοὺς τερατώδεις νόμους ὧν ὑπερλαχρῆ ἡ κυβερνητικὴ σπειρα. Ὁ κ. Δουζίνης κατορθοῖ μόνος νὰ φαιδρῶν τὸν συνειρμὸν καὶ μελαγχολικὸν ὀρίζοντα τοῦ βουλευτηρίου, κατορθοῖ νὰ ἐξουδετερῶν τὴν αὐθάδη τιμηταίαν τοῦ τηλεθέα βουλευτοῦ Ἀγυιάς κ. Στεφανίδου, ὅστις δεικνύεται διὰ τοῦτο ἰδιαιτέρως δυσηρεστημένος. Ὁ κ. Δουζίνης εἶνε τὸ ἀντιφάρμακον τοῦ κ. Στεφανίδου, προωρισμένος νὰ φιώσῃ τὸ ἀπώλωτον στόμα τοῦ βουλευτοῦ τῶν Ἀγυιῶν, καὶ κατὰ τοῦτο εἶνε ἀξίως ἐργασίας καὶ διὰ τὸν πολιτικὸν καὶ διὰ τὸν ὑγειονομὸν χαρακτήρα τῆς ἐπελεύσεώς του.

X

Ὁ κ. Λομβάρδος ἐν τινι τῶν τελευταίων ἀγορευμάτων του ἐπέμψθη τὸν κ. Δουζίνην διότι ὠμίλησε διὰ τὰ λεμόνια. Τόσον πολὺ φοβεῖται τὰ λεμόνια ὁ περικλήτης Ζακύνθιος; Καὶ ὅμως τὰ λεμόνια τρέφουσι τὴν πεποιθήσιν ὅτι μίαν ἡμέραν ἀφύκτως θὰ λάβωσι

τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ συνάψωσι σχέσεις στενοτέρας μετὰ τοῦ ἐξάρχου πολιτικοῦ ἀνδρός.

X

Μετὰ τὴν εἰς τὸν λαλῶν τῆς ἀσέβητου πτώσιν τοῦ πρεσβυτοῦ κ. Σκαίλερ, ἡ Ἀμερικὴ ὑπέστη ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλο σοβαρώτερον δυστύχημα, τὴν ἀποσκίρτησιν τοῦ πιστοῦ καὶ ἐνθουσιώδους μέχρι τοῦδε θυμωτοῦ τῶν θεσμῶν τῆς κ. Κισσιμάτη. Ὁ βουλευτῆς Κυθηρῶν ἀρνησιβηρῶς διεκήρυξεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι ἐγένετο ὀπαδὸς τῆς Γερμανίας, εἰπὼν λατινιστῶς ὅτι ἀνευ αὐτῆς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἡ ἀλλαξοπιστία αὐτῆ προήλαθε βεβαίως εἰς τὰς πεποιθήσεις τοῦ ἐφευρέτου τοῦ νοομέτρου ἀφ' οὗτο ὁ ἀρχηγός του πρωθυπουργός ἐδείξεν ὅτι ἔχεις τάσεις νὰ καταστῇ Βίσμαρκ εἰς τὸ μεγαλοφυῆς τῶν σχεδίων καὶ εἰς τὸ αυτοκρατορικὸν τοῦ χαρακτῆρος. Ὁ κ. Τρικούπης γενόμενος Βίσμαρκ δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχη ἄλλον θυμωτὴν ἐκτὸς τοῦ κ. Κισσιμάτη. Τὸ τοιοῦτο εἶνε λογικώτατον.

X

Ἀποροῦμεν πῶς εἰς τοὺς τόσους ὄρισμούς οὗς ὁ κ. Τρικούπης ἀνέφερεν ἀγορεύων περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἰδέαν του εἶνε ζήτημα οικονομικόν, ἐμπορικόν, βιομηχανικόν, γεωργικόν, δὲν ἐπρόσθεσεν ὅτι εἶνε καὶ κτηνοτροφικόν. Ἡ ἱστορία τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Τρικούπη μαρτυρεῖ ἀριθμητικῶς ὅτι ὄλα τὰ ζητήματα δι' αὐτὸν εἶχον πρὸ πάντων τὸν τελευταῖον τοῦτον σκοπὸν καὶ χαρακτῆρα.

X

Μετὰ τὰς τελευταίας ψηφοφορίας πρέπει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ καθορισθῇ καὶ ὑποβάλλεται ἐπὶ παντός ἀναφωσμένου ζητήματος ἡ ἐπομένη στερεώτερος πρότασις: «Ἡ Βουλὴ συνειδύα ὅτι ἡ κυβερνήσις παρηγόμησεν ἐκφράζει τὴν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην τῆς καὶ μετακλίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν».

Πρὸς τὴν Ἀκροπόλιν.

Πεῖρα εἶνε αὐτὴ ἡ ἀληθὴς δημοσιογραφία, ἡ ἀνωτέρα δὲθεν τῶν κομματικῶν παθῶν; Ἡμεῖς δὲ ἀνεγνωρίζομεν τοιαύτην, εἰμὴ τὴν ἀνεπιφυλάκτως, ἀπαρκαλίτω, καὶ ἀμειλίχως πολεμοῦσαν τὸ ἐπικρατοῦν τυχοδιωκτικὸν σύστημα, ὅπερ ἤδη πᾶς καλῆς πίστεως ἔλληνας ἀνεγνώρισεν ὡς τοιοῦτον. Πραγματικῶς, ναί, κατὰ τοῦ συστήματος τούτου ὅπερ πρέλυσεν τὸν τόπον καὶ ἐπήνεγκε κατὰ τῆς δημοσίας πίστεως τραῦμα ἐξ οὗ ἐπὶ μακρὸν δὲν θέλει θεραπευθῆ. Οἱ βιογράφοι τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἄλλοτε καὶ ἡμεῖς πολὺ συνετελέσαμεν εἰς τὴν παραγνώρισιν τῆς κομπορρημονος ἀνικανότητός του, πληρηθίντες ὡς τόσος ἄλλοι. Διὰ τοῦτο προσπαθοῦμεν ἤδη νὰ ἐπανορθώσωμεν τὸ παρ' ἡμῶν διαπραχθὲν ἐκεῖνο κακόν. Ἡμεῖς οὐδένα θεωροῦμεν μὲν ἄλλο οὔτε ἀποθεοῦμεν τινά, διότι δὲν ἀνῆκομεν εἰς τὴν ταπεινὴν σχολὴν τῶν Γραικῶν. Θεωροῦμεν ὅμως ἐξίσους τιμῆς ἐκείνους, οἵτινες ἀφῆρσαν τὴν λεοντὴν καὶ κατέδειξαν γυμνὸν τὸν... ἄνθρωπον. Ἄλλως ἡ ἀποτυχία τοῦ θανείου, ἡ διάλυσις τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ τελευταία γελοιογραφικὴ περὶ τούτου ἀπολογία τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἡ ἐν γένει κατάστασις τῆς διοικήσεως καὶ ἡ πλήρης ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζητήματι κατάπτωσις τῆς Ἑλλάδος, εἶνε ἡ ἐκ τῶν πραγματικῶν διδομένη τραγὴ ἀπάντησις εἰς τὰ ὑπὲρ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ σοφίσματα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἀκροπόλις ἔχει κειρὸν νὰ δίδῃ μαθήματα εὐπρεπειῶς; Ἄ; τὰ δίδῃ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐπὶ μακρὸν διεκωμώδησαν πᾶν σεβαστὸν καὶ ἱερὸν, καὶ εἰς ἐκείνους μάλιστα τοὺς πολιτικούς, οἵτινες ἀνεβίβησαν εἰς ἐντέλειαν τέχνης τὴν συκοφαντίαν, εἰς ταύτην ἐξόχως διαπρέψαντες, ἐξίσου δὲ περιφανεῖς καὶ εἰς πᾶν ἄλλο μέσον ἐξοχότητος τῆς ἐθνοφθόρου ἀγυρταίας.

